कुमारिलभट्टविरचितम्

मीमांसाश्लोकवार्तिकम्

(भूषणाख्यटीकासहितम्)

टीकाकर्ता

पण्डितरत्नम् ई. श. वरदाचार्यः

राष्ट्रीय संस्कृतसंस्थानम

नवदेहली

कुमारिलभट्टविरचितम्

मीमांसाश्लोकवार्तिकम्

(भूषणाख्यटीकासहितम्)

टीकाकर्ता

पण्डितरत्नम् ई. श. वरदाचार्यः

राष्ट्रीय संस्कृतसंस्थानम

नवदेहली

कुमारिलभट्टविरचितम्

मीमांसाश्लोकवार्तिकम्

(भूषणाख्यटीकासहितम्)

टीकाकर्ता

पण्डितरत्नम् ई. श. वरदाचार्यः

राष्ट्रीय संस्कृतसंस्थानम

नवदेहली

कुमारिलभट्टविरचितम्

मीमांसाश्लोकवार्तिकम्

(भूषणाख्यटीकासहितम्)

टीकाकर्ता

पण्डितरत्नम् ई. श. वरदाचार्यः

राष्ट्रीय संस्कृतसंस्थानम

नवदेहली

कुमारिलभट्टविरचितम्

मीमांसाश्लोकवार्तिकम्

(भूषणाख्यटीकासहितम्)

टीकाकर्ता

पण्डितरत्नम् ई. श. वरदाचार्यः

योऽनूचानः स नो महान्

राष्ट्रियसंस्कृतसंस्थानम्

राष्ट्रीय संस्कृतसंस्थानम

नवदेहली

कुमारिलभट्टविरचितम्

मीमांसाश्लोकवार्तिकम्

(भूषणाख्यटीकासहितम्)

टीकाकर्ता

पण्डितरत्नम् ई. श. वरदाचार्यः

योऽनूचानः स नो महान्

राष्ट्रियसंस्कृतसंस्थानम्

राष्ट्रीय संस्कृतसंस्थानम

नवदेहली

कुमारिलभट्टविरचितम्

मीमांसाश्लोकवार्तिकम्

(भूषणाख्यटीकासहितम्)

टीकाकर्ता

पण्डितरत्नम् ई. श. वरदाचार्यः

राष्ट्रीय संस्कृतसंस्थानम

नवदेहली

कुमारिलभट्टविरचितम्

मीमांसाश्लोकवार्तिकम्

(भूषणाख्यटीकासहितम्)

टीकाकर्ता

पण्डितरत्नम् ई. श. वरदाचार्यः

राष्ट्रीय संस्कृतसंस्थानम

नवदेहली

कुमारिलभट्टविरचितम्

मीमांसाश्लोकवार्तिकम्

(भूषणाख्यटीकासहितम्)

टीकाकर्ता

पण्डितरत्नम् ई. श. वरदाचार्यः

राष्ट्रीय संस्कृतसंस्थानम

नवदेहली

कुमारिलभट्टविरचितम्

मीमांसाश्लोकवार्तिकम्

(भूषणाख्यटीकासहितम्)

टीकाकर्ता

पण्डितरत्नम् ई. श. वरदाचार्यः

राष्ट्रीय संस्कृतसंस्थानम

नवदेहली

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं सः। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्येरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासक:, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं सः । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयामासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यर्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं सः । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासीत सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं सः। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं सत्। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐदंयुगीनाः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं सत्। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐदं द्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं सः। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं सत् । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्तिरविंदाश्चोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् न्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यर्यरविंदाक्षोपासक:, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यर्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स्म । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविन्दाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यर्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्म् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत सः । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यर्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यर्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्म् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐदंप्राचवदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यर्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्रेजपा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं सत्। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐदंयुगीनाः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्येरविंदाक्षोपासक, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविन्दाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्तीश्वरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् न्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यर्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्तिरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं सत्। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं सत् । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत सः। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐदंयुगीनाः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यर्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् न्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासक:, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्येरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्येरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं सः। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं सत्। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासक:, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत सा । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यर्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्येरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवननिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं सत्। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत सः । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्न: पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यर्यरविंदाक्षोपासक:, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्री-भागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलि-युगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविं-दाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्र-निष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबु-धानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरी-वर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोऽप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक; इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवननिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्तिरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत सः। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यर्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यर्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यर्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्तिरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शावरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यर्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासक:, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयामासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्येरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयामासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्तिरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयामासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं सत्। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविन्दाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्– पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्येरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यर्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स्म । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्येरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोऽप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत सा। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्येरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐदंप्राथमिकाः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्रेजपा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं सः। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं सः। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्येरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्– पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं सत्। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्येरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवननिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं सत्। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् न्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं सत् । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक; इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्तीरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं सत्। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्– पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोऽप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवननिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासक:, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्येरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत सः। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्री-भागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलि-युगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविं-दाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्र-निष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबु-धानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरी-वर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत सः । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यर्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं सत्। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्तिरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्येरविंदाक्षोपासक:, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्तिरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविन्दाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासक:, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्री-भागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलि-युगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविं-दाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्र-निष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबु-धानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरी-वर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृती यशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोऽप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्तिरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐदंयुगीनाः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथते स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक; इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासक:, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासीत सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासक:, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्तिरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं सः । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतह्यावदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यर्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्– पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यावदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् न्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्वौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं सत्। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम् । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवननिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स्म । अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्तिरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत सः। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच । सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते । तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति । व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम । श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते । एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम् ॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय । तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति । तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार । तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः । अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथतं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति ।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मान माच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिम मादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिकः इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यैरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत सः। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यर्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम वरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथितं स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

सूत्रकारकालः

सूत्रकारश्च भगवान् जैमिनिः श्रीबादरायणशिष्यः इति, 'ब्रह्मा प्रजापतये मीमांसां प्रोवाच। सोपीन्द्राय, सोप्यादित्याय स च वसिष्ठाय; सोऽपि पराशराय; पराशरः कृष्णद्वैपायनाय; स च जैमिनये स च स्वोपदेशानन्तरमिमं न्यायं ग्रन्थे निबबन्धे'ति श्रीपार्थसारथिमिश्रोद्धृतवाक्येन विज्ञायते। तथा च व्यासजैमिनी समानकालिकाविति सिद्ध्यति। व्यासश्च श्रीभगवत्कृष्णसमकालिक: इति इतिहासविदां सुस्पष्टम्। श्रीकृष्णकालश्च द्वापरयुगान्ते इति श्रीभागवतादिभिर्ज्ञायते। एवं च भगवान् जैमिनिः द्वापरयुगान्ते कलियुगारंभात् प्राक् व्यासाल्लब्धामिमां प्रवर्तयमासेति सूक्ष्मम्॥

जैमिनिसूत्रभाष्यकारः

दक्षिणदेशे उत्पन्नः पण्डितप्रकाण्डः आदित्यमण्डलान्तर्वर्त्यरविंदाक्षोपासकः, अत एव च 'आदित्यदेव' इति विख्यातः सर्वशास्त्रनिष्णातः जैमिनिसूत्राणां भाष्यमतिमनोहरं, सर्वातिशायिन्या शैल्या विबुधानां हृदयंगमं प्रणिनाय। तस्यैव च 'शाबरभाष्यमिति' नाम बरीवर्ति। तत्र चेदं कारणम्— पूर्वोक्तः विद्वद्धौरेयोऽयमादित्यदेवः बौद्धानां वेदविद्वेषिणां आक्रमणात् भीतभीतः जडभरतवत् शबरवृत्त्या चात्मानमाच्छाद्य स्वीयजीवनानिर्वाहं चकार। तत्तेजसा चाकृष्टाः जनाः तमिममादित्यदेवमेव 'शबरस्वामी'ति नाम्ना कथयांबभूवुः। अतस्तद्भाष्यं 'शबरभाष्य'मिति प्रथत स। अस्य च कालः ईशातः प्राक् तृतीयशताब्दिरूपः इति ऐतिह्यविदः वर्णयन्ति।

कुमारिलभट्टविरचितम्

मीमांसाश्लोकवार्तिकम्

(भूषणाख्यटीकासहितम्)

टीकाकर्ता

पण्डितरत्नम् ई. श. वरदाचार्यः

राष्ट्रीय संस्कृतसंस्थानम

नवदेहली

कुमारिलभट्टविरचितम्

मीमांसाश्लोकवार्तिकम्

(भूषणाख्यटीकासहितम्)

टीकाकर्ता

पण्डितरत्नम् ई. श. वरदाचार्यः

योऽनूचानः स नो महान्

राष्ट्रियसंस्कृतसंस्थानम्

राष्ट्रीय संस्कृतसंस्थानम

नवदेहली

कुमारिलभट्टविरचितम्

मीमांसाश्लोकवार्तिकम्

(भूषणाख्यटीकासहितम्)

टीकाकर्ता

पण्डितरत्नम् ई. श. वरदाचार्यः

योऽनूचानः स नो महान्

राष्ट्रियसंस्कृतसंस्थानम्

राष्ट्रीय संस्कृतसंस्थानम

नवदेहली

कुमारिलभट्टविरचितम्

मीमांसाश्लोकवार्तिकम्

(भूषणाख्यटीकासहितम्)

टीकाकर्ता

पण्डितरत्नम् ई. श. वरदाचार्यः

राष्ट्रीय संस्कृतसंस्थानम

नवदेहली